

277. VETA ZA VETU

546.

Chodníček bě - la - vý me - zi vi - no - hra - dy; po - věz mně, má mi - lá, má - me - li se rá - di.

Chodníček bělavý
mezi vinohrady;
pověz mně, má milá,
máme-li se rádi.

»Copak si ty myslíš,
že já tě mám ráda?
Já se ti vysměju,
stúpna ti za záda.«

A co si ty myslíš,
že já tě mět mosím?
Takové panenky
pod špalíčkem nosím.

278. ODVETA

547.

Chodíval sem přes lavečku, chodí-val sem přes la - ve - čku, k tem súsedům za dě - večkú, za dě - ve - čkú.

[: Chodíval sem přes lavečku, :] galanečku odlúdili. A já chtěla, leda chtěla,
k tem súsedom [: za děvečkú. :] leda víc galánů měla.

Lavečku mně odhodili,

A já chodil, leda chodil,
leda děvče za nos vodil.

279. TUHÁ LÁSKA NEBERNÁ

548.

Z Metylovic za Přiborem. Zp. I. 91

Chodzi - la, chodzi - la smutno po ha - ji - čku, ka - pa - ly i sel - ze po če - rvenem li - čku.

Chodzila, chodzila
smutno po hajičku,
kapaly i selze
po červenem ličku.

Ztracilach, ztracilach
zelenu ratolesć,
co mi odbirala
od srdečka bolesć.

Dyby to pon Bůh dal,
by se ona zrůstla,
aby sem synečka
na ni seděć našla!

Chodzila, chodzila,
rukami lomala:
Už sem jo ztracila,
co sem roda měla.

Byla lavka, byla,
a už se zlomala,
co sem jo s synečkem
na ni sedovala.

Za našimi okny
tam se husky peru,
kero loska tuho,
to se zřídka beru.

280. VŠECKO BEZCENNO

549.

Z Hošťálkovic. Erb. III. 36. Zp. I. 146

Cho - dzi - la po le - si, tr - ha - la o - ře - ši: Co je
po o - ře - ši, ach dy mne nic ně - cě - ši.

Chodzila po lesi,
trhala ořeši;
co je po ořeši,
dy mne nic něčeši.

Chodzila po hajku,
trhala fijalku;
co je po fijalce,
dy mne mily něchce.

Chodzila po roli,
po oranej roli;
co je po tom poli,
dy mne hlava boli.